

ský podíl 10 měřic polí a starou chalupu v odhadní ceně prý jen 11.000 Kč, neobávaje se tehdy — jako nyní — zhoubných prý následků, které by takové ztenčení jeho jmění mohlo mít na jeho hospodářský stav. Přihlíží-li se ku všem těmto okolnostem a uváží-li se konečně, jak nepoměrně vysoké jsou dosud ceny právě oněch předmětů, kterých je nezbytně třeba k zařízení i dosti skrovné nové domácnosti, nutno uznati, že peníz 4.500 Kč naprosto neodpovídá ani mohoucnosti žadatelova otce ani účelu, sloužiti za výpravu, že je příliš nízkým, a že je pokládati za přiměřenou výpravu alespoň 9.000 Kč.

Čís. 4170.

Formální postup při přemístnění sídla firmy z obvodu jednoho do obvodu jiného rejstříkového soudu.

(Rozh. ze dne 23. září 1924, R II 306/24.)

Lev P. oznámil u rejstříkového soudu v Opavě, že přeložil sídlo svého podniku z Krnova do Prahy, a navrhl, by jeho firma byla u obchodního rejstříku zemského soudu v Opavě vymazána a by příslušné spisy byly odstoupeny obchodnímu soudu v Praze. Rejstříkový soud oné části návrhu vyhověl, tuto však zamítl. Rekursní soud změnil zamítací část napadeného usnesení v ten rozum, že odstoupil spisy obchodnímu soudu v Praze za účelem zápisu firmy do tamního obchodního rejstříku. Důvody: První soud vyhověl sice první části návrhu, druhou část však zamítl s podotknutím, že bylo věci navrhovatelovou, by navrhl přímo u obchodního soudu v Praze, by firma byla zapsána do obchodního rejstříku u tohoto soudu. Ježto se však jedná o přeložení sídla podniku a nikoliv o zápis nové firmy, mělo se návrhu vyhověti v plném obsahu, ježto není překážky podle zákona.

Nejvyšší soud nevyhověl navrhovatelovu dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podáním ze dne 4. května 1924 navrhl stěžovatel u zemského soudu v Opavě, by tam jeho firma z obchodního rejstříku byla vymazána a spisy obchodnímu soudu v Praze za účelem zápisu téže firmy byly postoupeny a aby jeho právní zástupce jak o výmazu, tak o zápisu byl vyrozuměn. Tomu nelze rozuměti jinak, než že nejprve měl býti proveden výmaz a pak teprve měly býti spisy postoupeny. První soud vyhověl žádosti za výmaz firmy, nevyhověl však návrhu na odstoupení spisů obchodnímu soudu v Praze. Rekursní soud vyhověl stížnosti majitele firmy a změnil usnesení prvního soudu v ten smysl, že spisy postupují se obchodnímu soudu v Praze za účelem zápisu firmy do tamního obchodního rejstříku. Tím bylo celé původní žádosti majitele firmy vyhověno, takže nemá k další stížnosti důvodu. Formální postup při přemístnění firmy z obvodu jednoho rejstříkového soudu do obvodu jiného rejstříkového soudu není žádným předpisem upraven. Nařízení mini-

sterstva spravedlnosti ze dne 10. prosince 1901 čís. 40 věstníku ustanovuje v bodě 10. toliko, že v takovém případě jest na tom trvati, by firma v dosavadním rejstříku byla vymazána a by byla v rejstříku u nového sídla zapsána. Jest tu pak trojí možnost: a) že firma bude nejprve z dosavadního rejstříku vymazána a pak teprve do rejstříku druhého soudu zapsána, b) že naopak firma dříve bude u nového rejstříkového soudu zapsána a pak teprve u dosavadního soudu vymazána, c) že současně podány budou dvě žádosti a to u dřívějšího soudu za výmaz a nového soudu za zápis. Výhody a vady jednotlivých těchto způsobů netřeba zde rozebírat, protože žadatel volil způsob a) a bylo mu vyhověno. Tvrdí-li stěžovatel, že jeho žádost měla býti nejprve v obchodním rejstříku zemského soudu v Opavě vyznačena, že potom spisy měly býti postoupeny obchodnímu soudu v Praze za účelem zápisu firmy v tamnějším rejstříku a že teprve po vyrozumění o zápisu měl býti výmaz v obchodním rejstříku v Opavě nařízen a proveden, tane mu na mslí patrně obdoba předpisů §§ 13 a 14 zák. ze dne 6. února 1869, čís. 18 ř. zák., týkajících se odpisování a přepisování pozemků v pozemkových knihách různých soudů, ale zapomíná, že takového postupu nenavrhoval, takže netřeba se jeho přípustností a užitečností zabývat. Rovněž netřeba se obíratí tou otázkou, zdali v takovém případě bylo by k žádosti o výmaz připojiti též žádost o zápis se všemi náležitostmi opovědi nové firmy. Uvádí-li stěžovatel konečně, že má na tom obchodní zájem, aby bylo zjevno, že jde jen o přemístění firmy, dlužno jej odkázati na usnesení soudu první stolice, ve kterém jest výslovně uvedeno, že výmaz stal se »následkem přeložení sídla firmy do Prahy«. Tím bylo vyhověno i poslední větě bodu 10. shora citovaného ministerského nařízení.

Čís. 4171.

Ustanovení druhého odstavce Šu 16 I. dílčí novely k obč. zák. nepřichází v úvahu, je-li poručenský soud nemanželského dítěte v cizozemsku. V tomto případě lze se upravení výživného na nemanželském otci domáhati toliko pořadem práva.

(Rozh. ze dne 23. září 1924, R II 309/24.)

Nemanželské dítě, bydlící ve Vratislavi v Prusku, žalovalo nemanželského otce, tuzemce, uznávajícího otcovství, u tuzemského soudu o placení výživného. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřipustnost pořadu práva, maje za to, že vzhledem k předpisu Šu 16 I. dílčí novely k obč. zák. lze se v tomto případě domáhati výživného pouze v mimosporném řízení. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a přikázal prvnímu soudu, by věc znovu projednal a rozhodl. Důvody: Jest správné, že dle ustanovení Šu 16 čís. pat. ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák. má soud ustanoviti výměru plnění, otce po zákonu postihujícího v řízení mimosporném, je-li otcovství uznáno a nezávisí-li rozhodnutí na vyšetření sporných skutečností, které nelze zjištití prostředky řízení mimosporného. Ale výrazem »soud« míněn jest